

Gk99:1,2; 'Ik zal er zijn'; 'Dooplied'; Rom.12:9-21 (vs.11); Ps.51:5; Opw.334

Omring Elisa Eleanore met enthousiasme!

1. Voor Frank en Simone en andere 'jonge gezinnen' kan het heel lastig zijn om 'met je geloof bezig te zijn'. Door corona kon je weinig of niet naar de kerk, de bijbelstudiegroep staat stil. En door (te) weinig slaap en jip-en-janneke geloofstaal om je kinderen wat mee te geven levert dat jezelf soms (te) weinig op. Je kunt zo terugverlangen naar de tijd dat geloven fijn was en bijna vanzelf ging. Duidelijk is/wordt: je kunt het niet alleen! Wat is er, behalve dat, nog meer nodig, o.a. om Elisa Eleanore het goede mee te geven?
2. Je moet het uiteindelijk gewoon zelf doen. Je moet er zelf consequent voor kiezen om te leven met God.... Deze houding heeft iets van de manier waarop de 'baron van Münchhausen' zichzelf wilde redden: het maakt moe. Nee, de oplossing ligt bij de heilige Geest. Hij is het grote cadeau dat de Here Jezus aan ons schonk na zijn Hemelvaart. De komst van de Geest ging gepaard met vuur en daarom wil Hij nu graag 'aanvuren'!
3. Je kunt dus wél zeggen: je moet het gewoon zelf doen. Want 'LAAT' je enthousiasme niet bekoelen en 'LAAT' je aanvuren door de Geest doet een appel op jezelf... Een soort samenwerking tussen Hem en jezelf. Is enthousiast zijn niet een te oppervlakkig iets? Say 'cheese' en dan komt het wel goed? Nee, dat is het niet! Enthousiasme: in het Griekse woord zit 'in God zijn'. Het gaat erom dat je 'in God' wilt zijn en dat is nu juist wat de Geest je wil geven. Wat kan daarbij helpen? Om de 'barmhartigheden Gods' tot je door te laten dringen (vs.1a vat hs.1-11 samen). Wat God met zijn 'warme hart' allemaal gedaan heeft, doet en bezig is te doen. In Christus, door de Geest. Denk aan je doop.
4. Enthousiasme kan dan juist heel veel op-God-gericht-zijn opleveren. Nu je weet wat Hij gedaan heeft en doet, geef jezelf als offer (vs.1b) en ga je dienen (vs.11). Knechtje van Koning Jezus zijn. En daarin je geluk vinden. Het kan als je jezelf laat opwarmen door de Geest. Kies daarvoor! Verder raadt Paulus aan om onophoudelijk te bidden (vs.12). En vanuit de nadruk hier in dit gedeelte op 'elkaar' nodig ik mensen met meer tijd (je kinderen de deur al uit, grootouders, anderen) uit om vaker te bidden voor jonge, drukke gezinnen. Hoe belangrijk, ook voor Elisa Eleanore. Als je jezelf zo'n biddende en liefdevolle gemeenschap probeert voor te stellen: daar word je toch enthousiast van ...

Gesprekspunt, kindfragment, citaten, bijbelrooster

1. Kies ervoor je te laten aanvuren door de Geest en deel (uit) van wat je dan ontvangt.
2. ☺☺☺☺ voor de kinderen: ik d . . k d . t jij . . k gedoopt bent. G . d w . l v . . r jou zorgen! Ook v . . r E . . s . E . . . n . re. W . l je over . . n p . . r j . . r d . t aan h . . r vertellen? Je k . nt nu alv . st . . n m . . ie te . en . ng v . . r h . . r maken! G s!
3. 'Wanneer de gemeente de oefenplaats voor de nieuwe gezindheid is, worden de gedachten als vanzelf geleid in de richting van de onderlinge saamhorigheid en liefde. En inderdaad is de liefde de vervulling van alle geboden (13,8.10). Zij geneest mensen, relaties en samenleving. Paulus komt in 12,9-21 uit bij deze kern voor de nieuwe gezindheid. Hij legt in deze verzen als het ware een mozaïek van vele steentjes waarmee hij het ene woord 'liefde' schrijft. De liefde was in 12,3-8 de vooronderstelling voor het dienen van elkaar in één lichaam. Deze liefde wordt nu ook genoemd. En zij moet niet geveinsd zijn. Oprechte liefde vereist oprechte afkeer van het kwaad omdat dit de medemens schade doet. Gezinsethiek vooronderstelt normethiek!'
4. 'Wie thuis niet leert om hartelijk lief te hebben, zal het elders niet goed kunnen'
5. **Bijbelrooster: zondag** Rom.8:15-30 (23.26); **maandag** Rom.12:1-8; **dinsdag** Rom.13:8-14; **woensdag** over 'Geest en vuur': Mat.3 (11) en Hand.2:3; **donderdag** Op.3:14-22 (15; **vrijdag** over 'samenwerking' tussen de Geest en ons: 1Thess.5 (19); **zaterdag** over dienen/knechtje zijn: Rom.6:15-22 (17)+ Rom.6:15-22 (17)+Rom.6:15-22 (17)+Rom.7:6+Rom.14:18+Hand.20:19. **Liefhebbers:** Ez.24,5 het woord voor 'koken en zieden' is hetzelfde woord als 'aanvuren' in Rom.12:11...

Gk99:1,2; 'Ik zal er zijn'; 'Dooplied'; Rom.12:9-21 (vs.11); Ps.51:5; Opw.334

Blok 1. We hebben een pittige tijd achter de rug en zitten er tegelijkertijd nog middenin. Voor iedereen levert deze corona-tijd ongemakkelijke momenten op maar voor dit moment, deze dienst en de doop, wil ik stilstaan bij jonge gezinnen.

Het ritme van naar de kerk gaan, kinderen in de creche en even rustig een moment in de kerk zitten, bezinnen, meedoen, zingen, luisteren was er niet bij.

Het was thuis behelpen op de bank met rondrennende kinderen die zin hebben in hun fruithapje. En je van alles vragen, ongeacht wat er op het scherm gebeurt.

Het leverde weinig geestelijke voeding op. Sterker nog: soms juist teleurstelling en ergernis.

Voor corona kon je het over die hele toestand even lekker hebben met elkaar op de bijbelstudiegroep maar ook die is stilgevallen.

Als je dan ook nog net een nieuwe baby hebt verwelkomt in je gezin, zoals dat diverse gezinnen in onze gemeente overkwam, dan komt daar ook nog eens slaaptkort en vermoeidheid bij.

En als je bij het eten aan tafel wat wilt doen aan geloofsopvoeding zijn dat soms toch de bekende, eenvoudige verhalen (hoe mooi ook!) en de telkens terugkerende liedjes.

Belangrijk en goed voor de kinderen maar zelf haal je er niet altijd genoeg voeding uit.

Waar is de tijd gebleven dat je een EH-tussenjaar deed en verplicht elke dag met je geloof bezig was?

Waar is de tijd gebleven dat geloven fijn was en bijna vanzelf ging?

En hoe kun je er, naast al het genieten, dan tegenop zien dat je nu twee kinderen mag opvoeden. En dan voel je de verantwoordelijkheid als je vandaag 'ja' zegt.

Ik moet zeggen dat ik dat mooi vond toen we het daar over hadden, dat jullie er niet licht over denken. Dat jullie jezelf, je kinderen, elkaar en God serieus wilt nemen!

En wat is dan vandaag nodig voor jullie en voor ons?

Welke woorden zijn opbouwend om met de geloofsopvoeding en je eigen geloof aan de slag te gaan?

Regelmatig kwam en komt jullie trouwtekst dan weer aan de orde.

Rom.12:11: 'Laat uw enthousiasme niet bekoelen, maar laat u aanvuren door de Geest en dien de Heer'.

Ja, dat is een tekst voor als je aan een huwelijk begint, als je een kind krijgt maar eigenlijk gewoon ook een tekst voor elke dag! En ook voor vandaag....

Blok 2. Al dat getob in coronatijd en al het gesomber over de geloofsopvoeding.

De oplossing is heel eenvoudig. Je moet er gewoon voor gaan. Konsekvent zijn.

Keuzes maken. Aanpakken, doorgaan, volhouden. Niet omdat je zin hebt maar omdat het moet. Kom op.....

Ja, misschien herken je deze stemmetjes wel...

Hoe mooi en dapper het ook klinkt: het lijkt ook wel wat op wat de baron van Munchhausen ooit probeerde. Om zichzelf aan zijn haren omhoog uit het moeras te trekken. Je wordt er heel moe van en het helpt helemaal niets.

Nee, de oplossing voor dit probleem ligt bij de heilige Geest.

Hij is het grote geschenk dat de Here Jezus naar de aarde toestuurde, nadat Hij zelf naar de hemel was gegaan.

En toen Hij kwam ging dat gepaard met vuur.

Johannes de Doper kondigde het al aan: Hij die komt zal dopen met Geest en met vuur.

Dat werd goed zichtbaar op de Pinksterdag: er waren tongen als van vuur op de hoofden van de leerlingen. Vuur, vurig: zo is de Geest.

En daarom is het niet zo gek dat hier in onze tekst van vanmorgen het woord 'aanvuren' staat en 'niet bekoelen'...

In Ezechiël 24,5 staat hetzelfde woord en daar wordt het gebruikt voor het koken en heet maken van het water in de pot: 'laat het water koken en zieden'.....

Zo moet je je voorstellen dat de Geest ons op wil porren en gloeiend wil maken voor de Heer.

Blok 3. En als je dat zo zegt dan kun je blijkbaar toch weer terugkomen op wat ik eerder zei. Van dat je het zelf moet doen.....

De Geest doet het. Hij is God en goddelijk machtig.

Hij is in staat om dode mensen levend te maken.

Om harde harten zacht te maken. Om je het ongelooflijke te laten geloven.

En tegelijkertijd gaat het (meestal) niet buiten jezelf om.

Je wordt er bij ingeschakeld.

Een wonderlijke samenwerking tussen jou en de heilige Geest.

LAAT (!) je aanvuren. LAAT (!) je enthousiasme niet bekoelen!

Daar ben je dus zelf bij om dat wel of niet te doen.

Hé, kom op! Doe mee. Laat je enthousiast maken door de Geest!

Frank, Simone: kom op... Laat Hem zijn werk doen.

Enthousiast? Wat vreemd eigenlijk, dit woord.

Het doet bijna wat oppervlakkig aan.

Even lekker enthousiast doen. 'Say cheese'.... en dan lukt het wel.

Je kunt toch niet enthousiast worden op bevel?

Dan wordt het toch gemaakt en onecht?

Nou, het zit anders. Het woord enthousiasme betekent oorspronkelijk wat anders.

Het woord betekent in-theos, in-God zijn.

Laat de Geest aan het werk om jou 'in God' te brengen.

Om je in verbinding met de Here God te brengen.

En wat verheugt de Geest zich erop dat dit gebeurt.

De Here Jezus heeft het gezegd bij zijn afscheidsgesprekken met de discipelen.

Hij zal komen en het jullie duidelijk maken.

Hij zal uit het mijne nemen en het aan jullie geven.

'De Geest is ook aan mij gegeven om mij door waar geloof aan Christus en aan al zijn weldaden deel te geven', zegt de Catechismus in zondag 20.

Het kan helpen om daar nog eens bij stil te staan.

Bij dat wat God gedaan heeft. Ook dat kan je en-thousiast maken.

En Paulus noemt dat in Rom.12,1a de 'barmhartigheden van God'.

Die zijn te lezen in de hss.1-11 van de Romeinenbrief.

Bij wijze van spreken: met een beroep op Gods barmhartigheden waar ik net 11 hoofdstukken lang over geschreven heb....

Als je die hoofdstukken leest merk je dat Paulus er zelf ook diep door geraakt is.

Hij schaamt zich het evangelie niet want het is Gods reddende kracht voor allen die geloven, voor joden in de eerste plaats, maar ook voor andere volken. Vandaag vullen we aan: ook voor ons in Berkum.

En dan legt Paulus veel uit over Christus, zijn redding, vergeving van zonden, het koninkrijk van God breekt door en daarna over de heilige Geest die daar zijn wonderlijke, goddelijke bijdrage aan levert.

De hoofdstukken 6-8 zijn parels in de Bijbel: wat een liefde en toewijding van God. Wat een trouw aan zijn beloften!

En dat hoorden we net ook toen Elisa Eleanore werd gedoopt.

De Drieenige verbond zich met dit kleine meisje.

Gods grote Naam en haar naam klonken samen.

De Vader die haar schiep, de Zoon die haar redt, de Geest die haar gaat aanvuren.

Wat wil je nog meer?

Elisa: God is redding.

Eleanore: God is mijn Licht.

Met het naamgeven hebben jullie een geloofsbelijdenis afgegeven.

Blok 4. En laat dat later maar veel met Elisa gaan doen en vandaag met ons.

Zo laat Paulus het ook zien in vs.1: nu wij die b/warmhartigheid van God (hs.1-11) hebben gezien vraag ik aan je om jezelf te offeren aan God.

Met de woorden van de trouwtekst van Frank en Simone: 'en dien de Heer'.

Jezelf geven. Hier ben ik Heer. Een knechtje, een slaaf.

Zoals Paulus in Rom.1,1 zegt: 'van Paulus, dienaar van Christus Jezus'

Bij een doopdienst horen we vaker en misschien ook wel liever dat we geliefde kind van God zijn. Een parel in zijn hand. En het is allemaal waar.

Maar dit is er ook en het hoeft elkaar niet te bijten. Juist niet. Ze horen bij elkaar.

Juist als je beseft hoe geliefd je bent door de Heer, wil je ook, aangevuurd door de Geest dienen, helpen. Het goede doen. Het goede zoeken voor de ander, voor Elisa en Hanna.

En vanmorgen zeg ik dat tegen mezelf en tegen jullie: kies daarvoor!

Kies ervoor om dienstbaar te willen zijn en het goede te willen zoeken voor de ander.

En om met heel je hart en ziel, je verstand en kracht, je gaven en je portemonnee de Here God te eren en te aanbidden.

Jullie zullen al heel wat gepraat hebben tegen Elisa. Blijf het vooral doen.

Maar als zij later terugkijkt op haar jeugd dan is de sfeer en het klimaat van groter belang geweest dan al onze woorden.

Als je 24/7 met elkaar optrekt dan leef je je geloof of niet.

Practice what you preach of niet.

Laat je aanvuren door de Geest. En zing maar mee 'in vuur en vlam zet ons de Geest, gegeven op het Pinksterfeest'.

Paulus geeft in dit bijbelhoofdstuk veel praktische adviezen.

Iemand noemde de verzen 9-21 de Bergrede van Paulus.

Te vergelijken dus met wat de Here Jezus vertelt in Mat.5-7.

Vs.12: Bidt onophoudelijk.

Vs.9: Laat uw liefde oprecht zijn.

En verder: bekommer je om de noden van andere gelovigen, wees gastvrij.

Wees blij met wie zich verblijdt; heb verdriet met wie verdriet heeft.

Overwin het kwade met het goede.

En omdat het voor jonge gezinnen in het bijzonder pittig kan zijn om in deze tijd kinderen te ontvangen en op te voeden vraag ik speciaal aan iedereen die uit de kleine kinderen is of er nooit in heeft gezeten: willen jullie extra bidden voor hen.

Dan denk ik zeker ook aan de grootouders. Wat kunnen die vaak veel betekenen voor hun kleinkinderen. Door hun gebed. Door hun geloof te leven.

Voor de jonge gezinnen! Voor Frank en Simone!

Ik hoor soms oudere mensen zich afvragen: wat heeft mijn leven nog voor zin?

Wie zit er nog op mij te wachten?

Nu, daar weet ik wel een antwoord op.....

God zit op u te wachten. Of u Hem wilt dienen en of u onophoudelijk wilt bidden.

En Frank en Simone zitten op u te wachten. Of u voor hen wilt bidden.

Wilt u dat doen?

En natuurlijk heeft u gelijk als u zegt dat dit niet altijd meevalt en dat u zich afvraagt wie er een beetje omziet naar u. Dat is nog eens een mooi onderwerp voor een andere keer...

Samen een biddende en liefdevolle geloofsgemeenschap zijn: dat is wat Paulus ons laat zien en waartoe hij ons oproept. Je zou er enthousiast van worden, amen!